

REPORTAGE REPETITIE 'LATER IS NU'

Een theatershow vol liedjes uit de jaren '50 en '60, hoe maak je zoiets spannend? Regisseur Tim Meeuws loodst een kwartet artiesten en een strakke band door een innemend repertoire in *Later is Nu*. Hoe rooit Jacques Herb zoiets?

Zelfs nog zonder publiek al feest

Eric Nederkoorn

Gooi er een kwartje in en hij zingt *Manuela*. Al 44 jaar. Jacques Herb is zelf de eerste die er een grap over zal maken.

De zanger heeft net zijn bord leeg. De middagrepetitie zit er op, weldra volgt in De Tamboer te Hogeveen een volledige doorloop. Samen met Joke Bruijs, Charly Luske en Erica Yong doet Herb een greep uit een kolossaal repertoire van liedjes uit de jaren '50 en '60, in de muzikale theatershow *Later is Nu*. Al is die zaal nog zo leeg, dat wordt meezingen.

Twee uur lang een potpourri, dat zou een publiek knettergek maken. Dus geeft de Groningse regisseur Tim Meeuws er een theatrale draai aan. Links op het toneel staat een in krantenrollen vermomd bureau, waarachter Jacques d'Ancona plaats neemt, met voor zijn neus een ouderwetse typemachine. Hij onderbreekt de liedblokken voor korte interviews. Uit de losse pols.

Dat komt straks. Eerst zit Jacques Herb (1946) in de provisorische eetkamer achter het toneel nog te gissen hoe hij 't er straks van afbrengt. „Al die teksten! Hoe ouder je wordt, des te lastiger dat is. Ik lees ze nu nog van de autocue. Dat moet natuurlijk anders. Tim zegt al steeds: 'Niet kijken!' Ach, 't komt vast goed. Ik heb er zin in! En volgende week sta ik gewoon weer ergens *Manuela* te zingen. Wat kan me gebeuren?”

Weinig. Bovendien geniet Herb de permanente steun van echtgenote Dina en hun twee jaar oude labrador, die vrolijk door het theater drementelt, knuffel in de bek. De zanger is gevraagd door Peter Groot Kormelink, ook Groninger en producent van de show, met een verleden bij Werk In Uitvoering – waarvan hij Meeuws kent – Splitsing en Jazzpolitie. Herb: „Ik heb wel eens wat met Peter gedaan bij *Op Losse Groeven* van Chiel Montagne. Toen zei hij al dat-ie later nog eens met me wilde werken.”

Doorgaans weet je dan wel hoe dat gaat, maar hier blijkt 'Later' inderdaad 'Nu'. Wat scheelt bij dit diverse repertoire: Herb heeft ooit klassieke zangles genoten. „Maar toen ik 14 was kwamen Elvis en Cliff op. Ik ging

▲ Jacques Herb, Erica Yong en Joke Bruijs zitten klaar voor een liedjesblok, dat Jacques d'Ancona kort inleidt. Foto Gerrit Boer

met mijn puistenkop en mijn gitaar het podium op.” Hij grijnst veelbetekend. „Dat werkte stukken beter. Ik heb wel spijt dat ik niet de klassieke kant ben opgegaan. Ken je Mario Lanza? Draaide mijn opa altijd. Echte operakenners verguisden hem, het publiek adoordeerde hem. Net als ik. Maar nou zit ik wéér over vroeger te praten! Ophouden! Ik heb heel veel zin in dit project. Ook door het live-orkest. Dat maak ik niet meer mee.”

Intussen ligt regisseur Meeuws elders nog watuit te rusten. Hij heeft er een hele klui aan. „Dit is met niks te vergelijken. De verbindende teksten die ik schreef, alle liedovergangen, de loopbewegingen, de timing - alles moet vloeiend gaan. Jacques en Jacques zijn geen acteurs, Charly en Eri-

ca kende ik niet, alleen met Joke heb ik gewerkt, toen we in de musical *Blood Brothers* stonden. Ze is veelzijdig, wist ik al wel. Peter en ik hebben 75 liedjes geselecteerd. Ze zijn gestoken in medleys van zeven blokken.”

Charly Luske (1978) is veruit de jongste. Alles is van voor zijn tijd. Muzikale geschiedenisles! „Klopt. Ik kende weinig. Een klus dus om alles er in te krijgen. Vanmorgen dacht ik dat 't voor 85 procent goed zat. Bleek vanmiddag nog maar de helft.”

De ploeg komt op, in de lege Passagezaal. Snel blijkt dat toetsenist en orkestleider Jasper Westerhof het liedjesmenu soepel aaneen heeft gearrangeerd. Strak werk. Voor een eerste doorloop, met bijpassende schoonheidsfoutjes, staat 't al als

een huis. Wie Joke Bruijs vooral kent als de door Piet Bambergen achterna gehijgde dame uit de Mounties, of van *Toen was geluk heel gewoon*, zal verrast raken door haar geoliede, jazzy geluid (een zaal weet ze sowieso wel te bespelen). Bij Charly Luske denk je: pak nou niet een nóg hogere noot. Toch doet hij dat, en raak ook. Erica Yong, ooit finaliste in de *Soundmixshow*, beschikt over een fenomenale soulstem en een knetterende presentatie. Jacques Herb komt op, direct is duidelijk: hij wéét dat hij in een theatershow zit, dat dit méér is dan zingen. En die strot wil nog best. Meeuws zit enthousiast mee te zwaaien achter de regietafel. Voor je gevoel komt alles langs, van *Brandend Zand* tot *Pastorale*, van Zwei

Groningen, Delfzijl, Stadskanaal *Later is Nu* gaat, na nog drie try-outs elders in het land, 15/2 in première in de Stadsschouwburg Groningen. Daarna tournee; 1/3 Theater Sneek, 8/3 De Molenberg Delfzijl, 20/3 Geert Teis Stadskanaal.

Kleine Italiëner tot Blueberry Hill. En natuurlijk *Manuela*. Aanstekelijk, maar zonder carnavalesk gedoe.

„Hoe vond je 't?“, vraagt Herb achteraf. Als 'overtuigend' het antwoord is, reageert hij opgelucht en opgetogen. „Mooi...mooi.” Alles is geregistreerd op een cameraatje dat hij in de zaal heeft gezet. „Dat is mijn huiswerk. Kan ik zien wat beter moet.”

Nog ruim een week, dan is de première in Groningen.